

تصرف کارخانه و تلاش

اتحادیه کارگری برای شکست مبارزه کارگران

کمپته هماهنگی

دوشنبه ۲۴ فروردین ۱۳۸۸

در روزهای قبل از تصرف کارخانه «ویستن» در بلفاست انگلیس توسط کارگران اخراجی عاصی و خشمگین خبر دادیم. مبارزات کارگران در این مدت یک منحنی افت و خیز را پشت سر نهاده که مرور مراحل و داده های آن درس آموز است. کارخانه ویستن در گذشته های دور به کمپانی عظیم فورد تعلق داشته است، اما از اوایل دهه ۹۰ سده پیش تا امروز به صورت یک شرکت جداگانه خودروسازی کار خود را ادامه می دهد. این شرکت در حال حاضر بیش از ۶۰۰ کارگر را در شهرهای مختلف انگلیس استنمار می کند. سرمایه داران صاحب این شرکت در روز ۳۱ مارس ۲۰۰۹ اعلام کردند که ۵۶۵ کارگر از کل ۶۱۰ کارگر کارخانه ها را بیکار خواهند ساخت. انتشار این خبر همه کارگران را تکان داد. موج خشم کارگران به فروش آمد. همه خود را در خطر بیکارسازی احساس کردند و تصمیم به مقاومت گرفتند. محتوای این عبارت که «قدرت سرمایه را باید با قدرت متحد طبقاتی و کارگری پاسخ گفت» در لابه لای حرف ها، درد دل ها و نجاها پیچید و در جریان پیچش خود مسیر تصمیم را روشن ساخت. همه یکصدا و متحد عزم جزم کردند که کارخانه را به تصرف خویش در آورند و پایان تصرف را به لغو کامل حکم اخراج ها موکول کنند. حکم توده های کارگر بسیار سریع لباس واقعیت پوشید. کارخانه ویستن در شهر بلفاست توسط ۲۰۰ کارگر شرکت تصرف شد و کارگران اقدام به این کار و اعمال قدرت علیه صاحبان سرمایه را حق مسلم خود دانستند.

روز اول آوریل خبر تصرف کارخانه ویستن در بلفاست و صف آرایی نیرومند توده های کارگر در مقابل صاحبان سرمایه از مجاری مختلف به گوش همزنجیران آنان در دو شهر دیگر انگلیس رسید. ۸۰ کارگر در «این فیلد» و ۱۰۰ کارگر در «بیسلدن» با شور و شوق و شادی از اقدام شجاعانه همزنجیران خویش استقبال کردند. آنان نیز تصمیم به تصرف کارخانه ها گرفتند و در همان روز تصمیم را به اجرا گذاشتند. یک شعار مشترک کارگران در هر ۳ کارخانه این بود: «ما می توایم پیروز شویم. ما برای یک جنگ مناسب بر روی پاهای خویش بسیار استوار ایستاده ایم». گزارش تصرف کارخانه ها توسط کارگران خودروسازی ویستن دهان به دهان منتشر شد. همزنجیران آن ها در جاهای دیگر تصمیم به همراهی و همکاری و پشتیبانی و بذل هر نوع کمک گرفتند. کارگران زیادی گروه های ویژه امداد تشکیل دادند. آب و غذا و هر وسیله لازم را با همدستی هم تهیه کردند و برای اعلام حمایت همه نوعی خویش به سوی سه کارخانه تصرف شده در هر ۳ شهر انگلیس شتافتند.

هشتم آوریل اتحادیه کارگری به رسم معمول وارد میدان مذاکره با سرمایه داران شد. ورود اتحادیه زنگ خطری بود که برای سرنوشت بیکار توده های کارگر به صدا در آمد. مقابله با اتحادیه ها به طور واقعی از مقابله با سرمایه داران و دولت های سرمایه داری دشوارتر است. دشمن خانگی بسیار آگاهانه تر می جنگد، نقاط ضعف و قدرت را

بسیار بهتر می شناسد، نابکارانه تر و مودیانه تر و حساب شده تر حمله می کند. دشمن خانگی اعتماد و توهم و انسانیت و شرافت و همه چیزهای انسانی حریف را سلاح حمله خود می سازد. اتحادیه های کارگری با مبارزات ضد سرمایه داری طبقه کارگر چنین می کنند و اتحادیه کارگران خودروسازی نیز درمورد کارگران ویستن چنین کرد. سران اتحادیه در نیویورک با سرمایه داران به زد و بند پرداختند. آنان اعلام کردند که برای حل مشکلات کارگران وارد مذاکره شده اند. آنان دروغ گفتند و بسیار شیادانه وانمود کردند که برای جلوگیری از اخراج کارگران به توافق رسیده اند. سران اتحادیه با جلب اعتماد توده های کارگر آنان را به پایان دادن به تصرف کارخانه راضی کردند. اما همه اینها دروغ بود. سرمایه داران صدرنشین اتحادیه های کارگری دنیا «مارخورده و افعی شده ها» بی هستند که شناخت همه دروغ ها و زهرپاشی ها و مسموم سازی هایشان برای توده های کارگر چندان آسان نیست. کارگران در ۱۹ آوریل زیر فشار اتحادیه کارگری و دروغ های سران سرمایه دار آن ها به تصرف کارخانه پایان دادند. آنان همچنان در معرض اخراج هستند و سرمایه داران با همراهی و همدستی اتحادیه سالاران برای اخراج آن ها و برای رهایی از خطر موج مبارزاتشان برنامه ریزی می کنند. مبارزات ادامه دارد و کارگران برای جلوگیری از خارج شدن ماشین آلات توسط سرمایه داران برنامه های خاص مراقبت ترتیب داده اند. اما با تلاش ضدکارگری اتحادیه توازن قوا آشکارا به نفع سرمایه داران تغییر کرده است.

کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل کارگری

۲۲ فروردین ۱۳۸۸

www.hamaahangi.com

khhbitkzs@gmail.com